

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului

în cauza civilă

S.A. „Termoelectrica” în numele debitorului A.P.L.P. NR. 50/87 COOP
împotriva lui Manoli Grigore și Manoli Lilia
(încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice)

împotriva încheierii din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru,

Dosarul nr. 2r-161/26
PIGD Nr.2-23091713-01-2r-05052026

Instanța de apel a aplicat în mod eronat dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, dispunând în mod nejustificat restituirea cererii de apel pe motivul depunerii acesteia în afara termenului legal.

Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. S. Bîcu)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, S. Vîșcu, E. Bolocan)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursul declarat de Grigore Manoli,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 iunie 2023, SA „Termoelectrica” sa depus, în numele creditorului A.P.L.P. nr. 50/87 COOP, o acțiune împotriva lui Grigore Manoli și Lilia Manoli, privind încasarea datoriei pentru consumul energiei termice.

2. Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 9 ianuarie 2025, acțiunea a fost admisă. S-a încasat, în mod solidar, de la Grigore Manoli și Lilia Manoli, în beneficiul A.P.L.P. nr. 50/87 COOP, cu titlu de datorie pentru consumul energiei termice aferent perioadei noiembrie 2021 – aprilie 2023, suma de 3 145,96 lei. Totodată, s-a încasat, în mod solidar, de la Grigore Manoli și Lilia Manoli, în beneficiul „Termoelectrica” S.A., cu titlu de cheltuieli de judecată reprezentând taxa de stat, suma de 270 lei.

3. La 10 martie 2025, Grigore Manoli a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 9 ianuarie 2025, solicitând repunerea în termenul de declarare a apelului, admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

4. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 4 martie 2026, a fost respinsă cererea de repunere în termen depusă de Grigore Manoli și a fost restituită cererea de apel, pe motiv că apelul a fost depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

5. La 10 aprilie 2026, Grigore Manoli a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Centru din 4 martie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii atacate, admiterea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului, anularea dispoziției de restituire a apelului și transmiterea cauzei la Curtea de Apel Centru pentru intentarea procedurii de apel și examinarea apelului în fond, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

6. Recurentul susține că încheierea Curții de Apel Centru este nelegală, deoarece instanța de apel a aplicat formal termenul general de apel de 30 de zile, fără a analiza efectiv condițiile repunerii în termen prevăzute de art. 116 CPC.

7. Acesta invocă faptul că dispozitivul hotărârii primei instanțe, pronunțat la 9 ianuarie 2025, i-a fost comunicat abia la 13 februarie 2025, iar apelul, împreună cu cererea de repunere în termen, a fost depus la 10 martie 2025, deci în interiorul termenului de 30 de zile calculat de la momentul în care a luat cunoștință efectiv de actul judecătoresc.

8. Un alt argument central este că instanța de apel ar fi confundat publicarea dispozitivului pe pagina web a instanței cu comunicarea legală și individuală a hotărârii.

9. Recurentul susține că publicarea are rol de transparență, dar nu poate substitui comunicarea actului procedural către participant, în condițiile art. 100 alin. (1), art. 236 alin. (4) și art. 276⁴ alin. (3) CPC.

10. Recurentul mai invocă faptul că nu i-au fost comunicate actele privind strămutarea cauzei la Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni, ceea ce i-ar fi afectat posibilitatea de a urmări procesul, de a solicita examinarea cauzei în ședință publică sau trecerea la procedura generală, fiind încălcate principiile contradictorialității și egalității părților.

11. De asemenea, susține că a avut o conduită procesuală diligentă: după recepționarea dispozitivului, a declarat apel și a cerut repunerea în termen, iar ulterior a lichidat neajunsurile indicate de instanța de apel.

12. Prin urmare, întârzierea nu i-ar fi imputabilă, dar ar rezulta din comunicarea tardivă și din omisiunile procedurale ale instanțelor.

13. Recurentul califică soluția instanței de apel ca excesiv formalistă și contrară dreptului de acces la justiție, invocând art. 20 din Constituție, art. 6 §1 CEDO, jurisprudența CtEDO și practica recentă a Curții Supreme de Justiție privind necesitatea comunicării efective a actelor procedurale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

14. Articolul 424 alin. (2) din Codul de procedură civilă:
„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

15. Articolul 425 din Codul de procedură civilă:
„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii”.

16. Articolul 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă:
„(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copieii certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților”.

17. Articolul 427 lit. b) din Codul de procedură civilă:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:

b) să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluționată prin încheierea casată.”

18. Articolul 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

19. Articolul 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

20. Articolul 276³ alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă.

(2) Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.”

21. Articolul 276⁴ alin. (3) din Codul de procedură civilă:

„(3) Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.”

22. Articolul 362 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.”

(2) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

MOTIVAREA INSTANȚEI

23. Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată reține că încheierea Curții de Apel Centru din 4 martie 2026 a fost comunicată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 30 martie 2026. Cererea de recurs a fost depusă la data de 10 aprilie 2026, fiind astfel declarată în termenul legal.

24. Examinând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în recurs, Completul de judecată consideră recursul întemeiat și pasibil de admitere, cu casarea încheierii Curții de Apel Centru din 4 martie 2026 și restituirea cauzei la instanța de apel pentru rejudecarea problemei soluționate prin încheierea casată, reieșind din următoarele considerente.

25. Din materialele cauzei rezultă că instanța de fond a soluționat unipersonal cauza civilă, conform regulilor procedurii de examinare a cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXII din Codul de procedură civilă.

26. Prin încheierea din 17 iulie 2024, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, fără a fi stabilită sau comunicată participanților o dată concretă pentru pronunțarea dispozitivului hotărârii. Participanților la proces li s-a comunicat doar faptul că cauza urma să fie examinată în procedură scrisă.

27. Curtea Supremă de Justiție reiterează că, în jurisprudența sa recentă, inclusiv în deciziile nr. [2rc-64/25](#), nr. [2r-334/25](#) și nr. [2rc-43/26](#), a fost dată o apreciere critică soluțiilor instanțelor de apel prin care au fost respinse cererile de repunere în termen în situații în care cauza a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, fără stabilirea unei date concrete pentru pronunțarea dispozitivului, iar actul judecătoresc a fost comunicat efectiv părții după expirarea termenului calculat formal de la data pronunțării sau publicării acestuia.

28. În asemenea circumstanțe, dreptul la exercitarea căii de atac trebuie apreciat prin raportare la momentul în care partea interesată a putut lua cunoștință efectiv de hotărârea judecătorească. O interpretare contrară ar permite ca întârzierea comunicării actului judecătoresc să reducă substanțial termenul de atac sau chiar să facă imposibilă exercitarea căii de atac, ceea ce nu este compatibil cu exigențele accesului efectiv la instanță.

29. Notificarea hotărârii judecătorești nu are un caracter pur formal, dar constituie actul procedural prin care soluția instanței este adusă la cunoștința participanților la proces, pentru ca aceștia să poată decide, în cunoștință de cauză, asupra exercitării unei căi de atac. În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, (în cauza *Miragall Escolano și alții împotriva Spaniei*, pct. 37), că notificarea hotărârii servește la aducerea la cunoștință a hotărârii și a motivelor acesteia, pentru a permite părților să formuleze, după caz, o cale de atac.

30. Totodată, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza *Dunas împotriva Republicii Moldova*, s-a statuat că respingerea excesiv de formalistă a unor cereri procedurale, în situația în care partea a acționat cu promptitudine după comunicarea hotărârii, poate constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

31. În speță, instanța de apel urma să verifice în mod efectiv dacă împrejurarea comunicării și recepționării dispozitivului hotărârii primei instanțe după expirarea termenului general de apel prevăzut de art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă constituia un motiv întemeiat pentru repunerea în termen, în sensul art. 116 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Or, în situația în care participantul la proces

recepționează actul judecătoresc după expirarea termenului calculat de la data pronunțării dispozitivului, instanța este obligată să examineze dacă partea a acționat cu promptitudine din momentul în care a luat cunoștință efectiv de hotărâre și dacă depășirea termenului nu se datorează conduitei procesuale a acesteia, dar modalității de comunicare a actului de către instanță.

32. Simpla publicare pe portalul instanțelor judecătorești a hotărârii, nu substituie obligația instanței judecătorești să transmită participanților la proces în condițiile art. 276⁴ alin. (3) din Codul de procedură civilă (decizia nr. [2rc-43/26](#), § 21).

33. În prezenta cauză, deși dispozitivul hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni, din 9 ianuarie 2025 ar fi fost transmis potrivit scrisorii de însoțire anexate la dosar la 14 ianuarie 2025, comunicarea efectivă către Grigore Manoli s-a realizat la 13 februarie 2025, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d. 59).

34. Având în vedere că cererea de apel, însoțită de cererea de repunere în termen, a fost depusă la 10 martie 2025, aceasta a fost formulată în interiorul termenului de 30 de zile calculat din momentul în care apelantul a luat cunoștință efectiv de actul judecătoresc. În aceste condiții, instanța de apel trebuia să examineze cererea de repunere în termen prin raportare la data comunicării efective a hotărârii, nu exclusiv prin raportare la data pronunțării sau publicării dispozitivului.

35. Instanța de apel a respins cererea de repunere în termen reținând, în esență, că dispozitivul hotărârii din 9 ianuarie 2025 a fost publicat pe portalul instanței judecătorești la 6 februarie 2025, înainte de expirarea termenului de apel, iar apelantul ar fi avut posibilitatea să ia cunoștință de datele publicate pe pagina web a instanțelor, inclusiv în baza numărului electronic al dosarului.

36. Această abordare este excesiv formalistă, deoarece transferă asupra participantului la proces consecințele comunicării tardive a actului judecătoresc și ignoră obligația pozitivă a instanței de a comunica hotărârea participanților la proces. Or, art. 276⁴ alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede expres atât publicarea hotărârii pe pagina web a instanței, cât și comunicarea acesteia participanților la proces, cele două operațiuni având natură și finalitate procedurală distinctă.

37. Prin urmare, instanța de apel a soluționat cererea de repunere în termen fără a cerceta în mod suficient circumstanțele comunicării efective a dispozitivului hotărârii primei instanțe și fără a aprecia dacă apelantul a acționat prompt după recepționarea actului judecătoresc. În lipsa unei asemenea verificări, concluzia privind tardivitatea apelului nu poate fi menținută.

38. În consecință, respingerea cererii de repunere în termen și restituirea cererii de apel, în condițiile în care apelantul a depus apelul în termen de 30 de zile de la comunicarea efectivă a dispozitivului hotărârii, reprezintă o măsură disproporționată, de natură să afecteze dreptul de acces la instanță și garanțiile procesului echitabil.

39. Din considerentele expuse, în scopul respectării dreptului recurentului la un proces echitabil, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a admite recursul, a casa încheierea din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru și de a restitui cauza în instanța de apel, pentru rejudecarea problemei soluționată prin încheierea casată.

40. În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Admite recursul declarat de Grigore Manoli.

Casează integral încheierea din 4 martie 2026 a Curții de Apel Centru, în cauza civilă, S.A. „Termoelectrica” în numele debitorului A.P.L.P. NR. 50/87 COOP împotriva lui Grigore Manoli și Lilia Manoli cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei pentru consumul energiei termice, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Centru pentru rejudecarea problemei soluționate prin încheierea casată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat